

**Сучасний стан ґрунтів
України**

Найбільше природне багатство України - чорноземи. Вони складають майже 50 % світового запасу чорноземів. Розорані землі в Україні становлять близько 85 % від площі степів і лісостепів. Посівні площі займають 33,5 млн га. Вже зіпсовано 60 % чорноземів, щорічно втрачається 100 тисяч гектарів родючих ґрунтів.

Майже 50 % урожаю
сільськогосподарських культур
вирощується на ґрунтах оброблених
хімічними добривами та
отрутохімікатами. В Україні накопичено
12 тисяч тонн непридатних і
заборонених для використання
пестицидів.

Великої шкоди ґрунтам України завдала
необґрунтована меліорація. Майже 50
тис. га орних земель підтоплені, 3,7 млн
га землі знаходиться в Чорнобильській
зоні.

Якщо узагальнити всі зміни, то 22 %
території України можна
характеризувати як сильно і дуже сильно
уражені та непридатні для повного
використання.

Ситуація, яка склалася, зумовлена головним чином тим, що протягом багатьох десятиріч екстенсивне використання земельних угідь, і особливо ріллі, не компенсувалося рівнозначними заходами щодо відтворення ґрунтів. У цьому полягає головна причина низької ефективності засобів, які застосовуються з метою інтенсифікації землеробства, а комплекс деградаційних процесів виснажує ґрунтові виробничі

ресурси, знижує врожаї сільськогосподарських

культур. На значній частині площі сільськогосподарських угідь досягнуто

межі екологічної збалансованості ґрунтових

екосистем і агрофітоценозів.

Найбільших збитків ґрунтам завдають

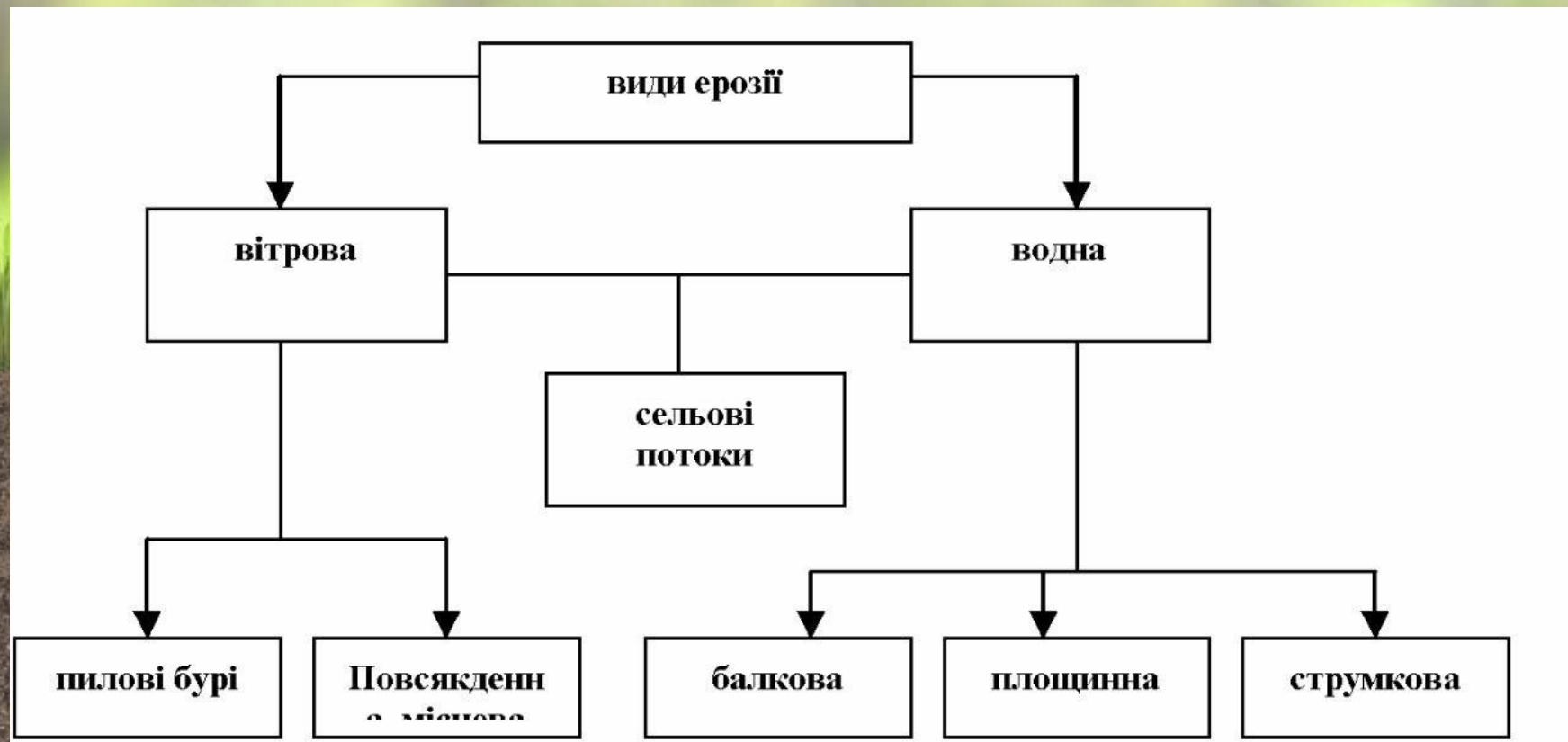
водна і вітрова ерозії, безповоротні втрати гумусу і поживних речовин, засолення

і закислення ґрунтів, висушування і перезволоження, в тому числі і заболочування, забруднення промисловими відходами і викидами, отрутохімікатами.

Причини деградації ґрунтів.

- 1) Ерозія ґрунтів.
- 2) Засолення ґрунтів.
- 3) Забруднення ґрунтів.
- 4) Заболочення ґрунтів.

Частки ґрунту розмірами 0,25 мм переносяться вітром у повітрі.
Якщо збільшується сила вітру - зростає інтенсивність вітрової ерозії.
Розрізняють зони дефляції, звідки видувається ґрунт, і зони акумуляції, де він нагромаджується. У зоні акумуляції на суглинкових ґрунтах утворюються наносні ґрунти, а під час розвіювання пісків - похований під них ґрунт.
Розрізняють два типи вітрової ерозії: повсякденну і пилові бурі.

За ступенем змитості ґрунти поділяються на слабо-, середньо-, сильнозмиті та розмиті. Ступінь змитості ґрунту визначається порівнянням еталонного (незмитого) ґрунту з профілем змитого. Притому вважається, що у слабозмитих ґрунтах змито не більше половини гумусового горизонту **H** (**A**), у середньозмитих - змито верхню частину перехідного (ілювіального) горизонту, а в розмитих ґрунтах ерозією зруйновано весь профіль, і на поверхню виходять ґрунотвірні породи.

За характером ерозії розрізняють **поверхневу** ерозію, яка поділяється на краплинну - роздроблення агрегатів ґрунту ударами дощових крапель, внаслідок чого шари ґрунту забиваються мулистими фракціями, зменшується водопроникність і посилюється поверхневий стік і змив ґрунту; площинну, або поверхневу, коли ґрунт рівномірно змивається невеликими струмками талих і дощових вод по всій поверхні площі; лінійну, або глибинну, коли ґрунт розмивається углиб концентрованими потоками води; іригаційну, яка виникає в умовах неправильно організованого зрошення на схилових землях, коли по лінії течії поливної води є схили, здатні до розмивання.

Розвиток водної ерозії тісно пов'язаний з рельєфом місцевості. Як правило, руйнування ґрунтів починається на схилах крутизною 1-2°.

За ступенем змитості ґрунти поділяються на слабо-, середньо-, сильнозмиті та розмиті. Ступінь змитості ґрунту визначається порівнянням еталонного (незмитого) ґрунту з профілем змитого. Притому вважається, що у слабозмитих ґрунтах змито не більше половини гумусового горизонту **H** (**A**), у середньозмитих - змито верхню частину перехідного (ілювіального) горизонту, а в розмитих ґрунтах ерозією зруйновано весь профіль, і на поверхню виходять ґрунотвірні породи.

переважно на піщаних, супіщаних і карбонатних ґрунтах. За цього виду дефляції можуть спостерігатись оголення насіння, загорнутого у ґрунт, а також пошкодження молодих сходів рослин. Найсильніше повсякденна дефляція проявляється на вітроударних схилах, які не захищені лісосмугами.

Повсякденну

дефляцію спричинюють вітри навіть малих швидкостей (5 м/с), відбувається вона повільно і непомітно, переважно на піщаних, супіщаних і карбонатних ґрунтах. За цього виду дефляції можуть спостерігатись оголення насіння, загорнутого у ґрунт, а також пошкодження молодих сходів рослин. Найсильніше повсякденна дефляція проявляється на вітроударних схилах, які не захищені лісосмугами.

великі території, знищити посіви на сотнях тисяч гектарів, знести багато родючого ґрунту. Пил, що підіймається під час бур на значну висоту, може перенестися на великі відстані.

Пилі, або чорні, бурі найактивніший і

найшкідливіший вид дефляції.

Такі бурі виникають під впливом сильного вітру (зі швидкістю понад 12-15 м/с) і можуть поширюватись на великі території, знищити посіви на сотнях тисяч гектарів, знести багато родючого ґрунту. Пил, що підіймається під час бур на значну висоту, може перенестися на великі відстані.

Крім водної та вітрової ерозії, виділяють ще так звані пасовищну, агротехнічну та технічну.

використання ґрунту для прокладання
Технічна, або технологічна, ерозія відбувається під
час добування транспортних шляхів тощо.
За ступенем прояву ерозію ґрунтів поділяють на
нормальну і прискорену.

Проблема охорони та раціонального використання земель є однією із найважливіших завдань людства, бо 98 % продуктів харчування, які споживає людина, отримуються за рахунок обробки земель. Агрокультурою людина займається майже 10 тисячоліть. За цей період у багатьох частинах планети розквітали і гинули цивілізації, колись квітучі краї перетворювались на пустелі. Низька культура землеробства та хижацька експлуатація земель призводили до руйнування ґрунтів. Французькі вчені підрахували, що за весь історичний період людство втратило близько 2 млрд га родючих земель. Заходи щодо підвищення продуктивності земель та їхньої

охорони дуже різноманітні й повинні здійснюватись комплексно. Сьогодні особливого значення набуває рекультивація земель — повне або часткове відновлення ландшафту та родючості ґрунту, порушених попередньою господарською діяльністю, добуванням корисних копалин, будівництвом і т. ін. Вона передбачає вирівнювання земель, лісопосадок, створення парків і озер на місці гірських розробок та інші заходи.

розорювання лучних земель, аж до зрізів русел рік, спадистих і крутих схилів, на яких повинні рости ліси, чагарники і трави.

У кожному конкретному районі повинно бути своє, науково

■ Однак брзрив між відправдываними між новими, лісом, луками, болотами, водоймищами, зростає найвищий господарський порушених земель ефект. Зберігає навколишнє середовище сільському господарстві включає правильну організацію користування територією, формування культурного агроландшафту.

Екстенсивне землеробство призвело до розорювання лучних земель, аж до зрізів русел рік, спадистих і крутих схилів, на яких повинні рости ліси, чагарники і трави. У кожному конкретному районі повинно бути своє, науково обґрунтоване співвідношення між полем, лісом, луками, болотами, водоймищами, що дасть найвищий господарський ефект і збереже навколишнє середовище.

Важливим напрямком є також організація і дотримання польових, кормових, протиерозійних та інших сівозмін. Необхідно оптимізувати розмір полів у сівозмінах, оскільки вони у нас часто завеликі. Поля сівозмін потрібно нарізати за

контурами ґрунтових відмін, а не розбивати різноґрунтові

ділянки на правильні прямокутники з метою полегшення

механізованого обробітку. Адже кожна ґрунтова відміна

дозріває для обробітку в певний час і потребує різних форм обробітку, різних норм та сортів гною, добрив, вапна та гіпсу.

Для того, щоб зберегти фізичні властивості ґрунтів - структуру,

пористість, оптимальний водно-повітряний режим - потрібно різко скоротити повторність обробітку ґрунтів, перейти на

прогресивні та ефективні його форми, легкі машини і механізми.

Для того, щоб зберегти фізичні властивості ґрунтів - структуру, пористість, оптимальний водно-повітряний режим - потрібно різко скоротити повторність обробітку ґрунтів, перейти на прогресивні та ефективні його форми, легкі машини і механізми.

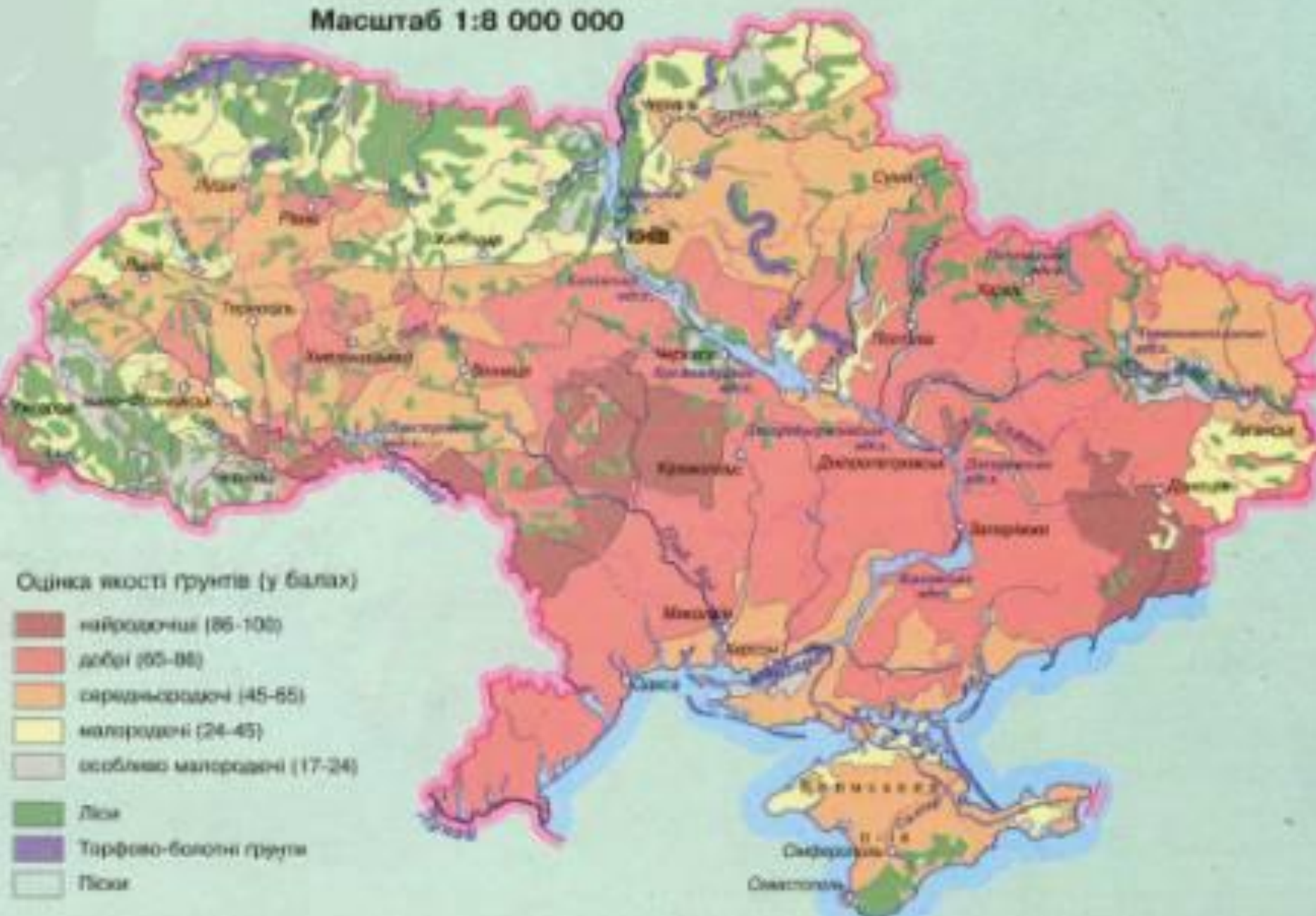
здійснюється за спеціальними методиками санітарними лікарями, санепідеміологічними станціями, а контроль хімічних забруднень - агрохімічними лабораторіями, санітарно-епідеміологічними станціями та органами охорони природи.

Контроль і управління якістю ґрунтів: Контроль стану ґрунтів здійснюється за спеціальними методиками санітарними лікарями, санепідеміологічними станціями, а контроль хімічних забруднень - агрохімічними лабораторіями, санітарно-епідеміологічними станціями та органами охорони природи.

РОДЮЧІСТЬ ҐРУНТІВ

Масштаб 1:8 000 000

Деградація ґрунтів

Еродованість (здатність) ґрунтів
(% від площі розораних земель)

Деградація осушених земель

- інтенсивне оприроднювання торфових земель та розвиток вторинної ґрунти
- вторинне заболочування

Небажані перецикліровані ґрунти

- слабко
- помірно
- сильно

Втрача ґумусу

- низькі
- середні
- високі

- AL процеси ацидифікації і вторинного піщаникості
- Fe, Ca процеси солонцювання і окислювальності
- S процеси засолення і оприроднювання

Дякую за увагу!

Підготувала студентка групи ДПМ 11 Потапенко С